

عنوان مقاله:

تحلیل خصوصیات ساختاری شبکه زنان روستایی در استقرار مدیریت مشارکتی مناطق بیابانی

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 24، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی قربانی - دانشیار، گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

لیلا عوض پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تربیت مدرس، شهرستان نور، استان مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

تخریب و نابودی مناطق خشک و بیابانی که به علت عواملی مانند تغییرات اقلیمی و فعالیت های انسانی می باشد، یکی از چالش های عمده و جدی زیست محیطی پیش روی جهان امروز است. در مباحث پیرامون مدیریت مناطق خشک، زنان از دید برنامه ریزان و سیاست گزاران به عنوان یکی از گروه های هدف مورد توجه بوده و توانمندسازی آنان و زمینه های جلب مشارکتشان به عنوان بخش عظیمی از نیروهای انسانی ساکن روستاها از رؤس برنامه های مورد نظر سازمان های توسعه در کشورهای مختلف می باشد. در این پژوهش سرمایه اجتماعی شبکه زنان روستایی از طریق روش تحلیل شبکه ای، تکمیل پرسشنامه تحلیل شبکه ای و مصاحبه مستقیم با اعضای گروه های توسعه روستایی زنان، در روستای تاجمیر از توابع شهرستان سربیشه در استان خراسان جنوبی، از طریق سنجش پیوند های اعتماد و مشارکت و با استفاده از شاخص های سطح کلان شبکه (تراکم، دوسویگی پیوندها، میانگین فاصله ژئودزیک و نسبت پیوندهای برون گروهی به درون گروهی) بررسی شده است. نتایج حاصل بیانگر آن است که میزان سرمایه اجتماعی و به تبع آن سرعت گردش پیوندهای اعتماد و مشارکت در حد متوسط بوده و برای ایجاد بسیج جامعه محلی، توانمندی اجتماعی و پایداری اقتصادی و اجتماعی جامعه مورد بررسی و در نهایت استقرار مدیریت مشارکتی، ضرورت دارد که میزان سرمایه اجتماعی افزایش یابد که این عامل نیز فرصتی برای ایجاد ظرفیت در جهت مشارکت ایجاد کرده که تاثیر بسزایی بر روند مدیریت مشارکتی اجتماع محور در منطقه دارد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: ساختار شبکه، شبکه زنان، مدیریت مشارکتی بیابان، روستای تاجمیر، پروژه بین المللی ترسیب کربن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631335>

